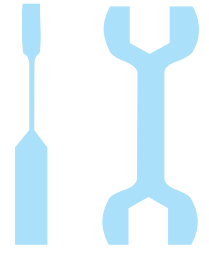

หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน

การงานอาชีพ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

ผู้เรียบเรียง

อรุณี ลิ้มศิริ กศ.บ., กศ.ม.

สกุณา หนูแก้ว วท.บ.

ผู้ตรวจ

ดร.มณฑาญจน์ ทองใย กศ.บ., กศ.ม., กศ.ด.

ศศิกานัญจน์ ธิบรวมทรัพย์ วท.บ., กศ.ม.

โสฬส นพรัตน์ ค.บ.

บรรณาธิการ

สุระ ดามาพงษ์ กศ.บ., กศ.ม.

พีรธมา สหะศักดิ์มนตรี ศศ.บ. (เกียรตินิยม)

ผลิตและจัดจำหน่ายโดย บริษัท สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช จำกัด

วัฒนาพานิช **สำราญราษฎร์**

๒๑๖-๒๒๐ ถนนบำรุงเมือง แขวงสำราญราษฎร์ เขตพระนคร กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

โทร. ๐๒ ๒๒๒ ๙๙๙๔ • ๐๒ ๒๒๒ ๕๙๙๗-๒ FAX ๐๒ ๒๒๕ ๖๕๕๖ • ๐๒ ๒๒๕ ๖๕๕๗

email: info@wpp.co.th

หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน

การงานอาชีพ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

สงวนลิขสิทธิ์ตามกฎหมาย

ห้ามละเมิด ทำซ้ำ ดัดแปลง เผยแพร่
ส่วนหนึ่งส่วนใด เว้นแต่จะได้รับอนุญาต

ผู้เรียบเรียง

อรุณี ลิ้มศิริ

สกุณา หนูแก้ว

ผู้ตรวจ

ดร.มณฑาญจน์ ทองไย

ศศิภาญจน์ ธิบรรณทรัพย์

โสฬส นพรัตน์

บรรณาธิการ

สุระ ดามาพงษ์

พริ้มภา สหะศักดิ์มนตรี

ปีที่พิมพ์ พ.ศ. ๒๕๖๓

พิมพ์ครั้งที่ ๑

จำนวน ๒๐,๐๐๐ เล่ม

ISBN 978-974-18-7854-3

พิมพ์ที่ บริษัท โรงพิมพ์วัฒนาพานิช จำกัด นายเรณูชัย จงพิพัฒน์สุข กรรมการผู้จัดการ

คำนำ

หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน การงานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ เล่มนี้ จัดทำขึ้น ตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ สำหรับให้นักเรียนและครูใช้เป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในหลักสูตร มีสมรรถนะสำคัญด้านการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้ทักษะชีวิต และการใช้เทคโนโลยี ตลอดจนพัฒนานักเรียน ให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทำประโยชน์ให้สังคม เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่น ในสังคมไทยและสังคมโลกได้อย่างมีความสุข

หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน การงานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ เล่มนี้ ยึดแนวคิด การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ใช้หลักการส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ ธรรมชาติของการงานอาชีพ และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่าง มีประสิทธิภาพและยั่งยืน โดยพัฒนานักเรียนแบบองค์รวมอยู่บนพื้นฐานของการบูรณาการ ความคิดรวบยอด ที่เน้นกระบวนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ซึ่งให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติ (Active Learning) และเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain-Based Learning) เน้นการเรียนรู้ ให้ตรงกับรูปแบบการเรียนรู้ (Learning Style) และเน้นทักษะที่สร้างเสริมความเข้าใจที่คงทน ของนักเรียนซึ่งเป็นผลลัพธ์ปลายทางที่ต้องการให้เกิดตามหลักสูตร

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน การงานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ จะช่วยสนับสนุนให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะพื้นฐานในการทำงาน การจัดการ การคิดสร้างสรรค์ และการใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำรงชีวิต บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

คณะผู้จัดทำ

คำชี้แจง

หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน การงานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ เล่มนี้ ได้ออกแบบหน่วยการเรียนรู้ให้แต่ละหน่วยการเรียนรู้ประกอบด้วย

๑

ตัวชี้วัดชั้นปี เป็นเป้าหมายในการพัฒนานักเรียนแต่ละชั้นปี ประกอบด้วยตัวชี้วัดระหว่างทางและตัวชี้วัดปลายทาง ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ มีรหัสกำกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด เช่น ง ๑.๑ ป. ๑/๑ (รหัสแต่ละตัวมีความหมายดังนี้ ง คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพ ๑.๑ คือ สาระที่ ๑ การดำรงชีวิตและครอบครัว มาตรฐานการเรียนรู้ข้อที่ ๑ ป. ๑/๑ คือ ตัวชี้วัดชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ข้อที่ ๑)

๒

สาระการเรียนรู้ เป็นขอบข่ายเนื้อหาสาระในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ โดยมีชื่อหน่วยการเรียนรู้และหัวข้อหลักของเนื้อหาในหน่วยการเรียนรู้ นั้น ๆ

๓

ประโยชน์จากการเรียน คือประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับหลังจากเรียนจบแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งเขียนไว้เป็นประเด็นเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนนำความรู้และทักษะจากการเรียนไปใช้ในชีวิตประจำวัน

๔

ลองคิด ลองตอบ เป็นคำถามหรือสถานการณ์เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสงสัยและสนใจที่จะค้นหาคำตอบ

๕

เนื้อหา ตรงตามตัวชี้วัดชั้นปีและสาระการเรียนรู้แกนกลาง โดยแบ่งเนื้อหาเป็นช่วง ๆ แล้วแทรกกิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ที่พอเหมาะกับการเรียน รวมทั้งมีการนำเสนอด้วยภาพ ตาราง แผนภูมิ และแผนที่ความคิด เพื่อเป็นสื่อให้นักเรียนสร้างความคิดรวบยอดและเกิดความเข้าใจที่คงทน

๖

สาระน่ารู้ เป็นความรู้เสริมหรือเกร็ดความรู้เพื่อเพิ่มพูนให้นักเรียนมีความรู้กว้างขวางขึ้น โดยคัดสรรเฉพาะเรื่องที่น่าสนใจควรรู้

๗

แหล่งสืบค้นข้อมูล แนะนำแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น เว็บไซต์ หนังสือ สถานที่ บุคคล เพื่อให้ นักเรียนศึกษาค้นคว้าความรู้ที่สอดคล้องกับเรื่องที่เรียนเพิ่มเติม

๘

ผังมโนทัศน์สรุปเนื้อหา เป็นการสรุปเนื้อหาหลังจากจบหัวเรื่องของแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งนำเสนอเป็นผังมโนทัศน์ (Concept Map) เพื่อให้ นักเรียนได้ทบทวนความรู้

๙

กิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เป็นการจัดการเรียนรู้โดยให้นักเรียนได้ทดลองทำด้วยตนเองเพื่อเรียนรู้ขั้นตอนของงานและรู้จักวิธีการแก้ปัญหาในการทำงาน

๑๐

กิจกรรมเสนอแนะ เป็นกิจกรรมที่นำความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะต่าง ๆ ที่นักเรียนได้เรียนรู้ไปแล้วมาบูรณาการในการปฏิบัติกิจกรรม

๑๑

โครงงาน เป็นการเสนอแนะหัวข้อโครงงานและแนวทางการปฏิบัติโครงงานที่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดชั้นปีของหน่วยการเรียนรู้ นั้น เพื่อพัฒนาทักษะการคิด การวางแผน และการแก้ปัญหาของนักเรียน

๑๒

การประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เป็นกิจกรรมที่เสนอแนะให้นักเรียนได้นำความรู้ ทักษะในการประยุกต์ความรู้ในหน่วยการเรียนรู้ นั้นไปใช้ในชีวิตประจำวัน

๑๓

คำถามทบทวน เป็นคำถามเพื่อทบทวนความรู้และความเข้าใจในเนื้อหาของนักเรียน

๑๔

บรรณานุกรม เป็นรายชื่อหนังสือ เอกสาร หรือเว็บไซต์ที่ใช้ค้นคว้าอ้างอิงประกอบการเขียน

๑๕

อภิธานศัพท์ เป็นการนำคำสำคัญที่แทรกอยู่ในเนื้อหา มาอธิบาย และจัดเรียงตามลำดับตัวอักษรเพื่อสะดวกในการค้นคว้า

สารบัญ

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑

การทำงานเพื่อช่วยเหลือตนเอง

การแต่งกายด้วยตนเอง
การดูแลรักษาเสื้อผ้า

๑

๒

๑๐

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒

การจัดเก็บของใช้

การจัดเก็บของใช้ส่วนตัว
การจัดโต๊ะ ตู้ และชั้น

๑๖

๑๗

๒๓

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓

พืชใกล้ตัว

รู้จักพืช
เครื่องมือดูแลรักษาพืช
การรดน้ำต้นไม้
การถอนและเก็บวัชพืช

๓๐

๓๑

๓๔

๓๖

๔๑

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔

ช่างประดิษฐ์น้อย

๔๖

วัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือที่ใช้ทำของเล่น ๔๗

การพับกระดาษเป็นของเล่น ๕๑

การบำรุงรักษาของเล่น ๖๑

บรรณานุกรม

๖๘

อริธานคัพพ์

๖๙

หน่วย
การเรียนรู้ที่

๑

การทำงานเพื่อ ช่วยเหลือตนเอง

ตัวชี้วัดชั้นปี

ตัวชี้วัดระหว่างทาง

๑. บอกวิธีการทำงานเพื่อช่วยเหลือตนเอง (ง ๑.๑ ป. ๑/๑)
๒. ใช้วัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือง่าย ๆ ในการทำงานอย่างปลอดภัย (ง ๑.๑ ป. ๑/๒)

ตัวชี้วัดปลายทาง

๓. ทำงานเพื่อช่วยเหลือตนเองอย่างกระตือรือร้นและตรงเวลา (ง ๑.๑ ป. ๑/๓)

สาระการเรียนรู้

การทำงานเพื่อช่วยเหลือตนเอง

การแต่งกายด้วยตนเอง

การดูแลรักษาเสื้อผ้า

ประโยชน์จากการเรียน

นักเรียนสามารถแต่งกายได้ด้วยตนเองและดูแลรักษาเสื้อผ้าของตนเองได้

ลองคิด ลองตอบ

๑. การแต่งกายได้ด้วยตนเองจะเกิดผลดีอย่างไร
๒. นักเรียนมีวิธีการดูแลรักษาเสื้อผ้าของตนเองอย่างไร

การแต่งกายด้วยตนเอง

การแต่งกายเป็นการทำงานอย่างหนึ่งที่สามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเอง เพื่อฝึกให้รู้จักช่วยเหลือตนเอง รู้จักการทำงานและช่วยแบ่งเบาภาระของผู้ปกครอง ซึ่งการแต่งกายด้วยตนเองจะต้องเตรียมเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายให้พร้อม

เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย

เสื้อผ้า หมายถึง สิ่งที่ทำจากผ้า ใช้สำหรับสวมใส่ห่อหุ้มร่างกาย ซึ่งมีทั้งเสื้อผ้าที่สวมใส่ไว้ภายนอก เช่น เสื้อ กางเกง และเสื้อผ้าที่สวมใส่ไว้ภายใน ได้แก่ เสื้อชั้นใน และกางเกงชั้นใน

เครื่องแต่งกาย หมายถึง สิ่งที่เป็นส่วนประกอบในการแต่งตัว เช่น เข็มขัด รองเท้า ถุงเท้า

ประโยชน์ของเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย มีดังนี้

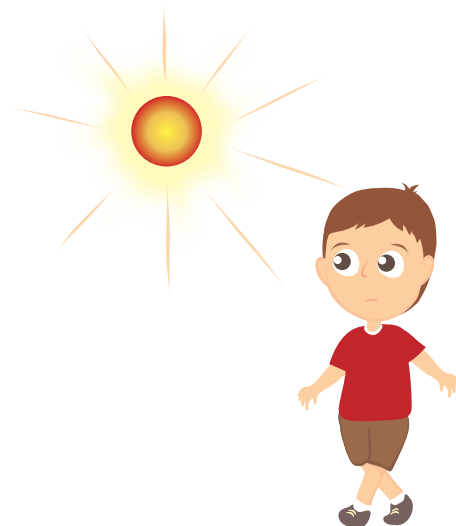
๑. ช่วยปกปิดร่างกายทำให้เกิดความสวยงาม น่ามอง

๒. ช่วยป้องกันอันตรายหรือเชื้อโรคเข้าสู่ร่างกาย

๓. ช่วยให้ร่างกายอบอุ่น

๔. ช่วยป้องกันผิวหนังไม่ให้ถูกแสงแดดมากเกินไป

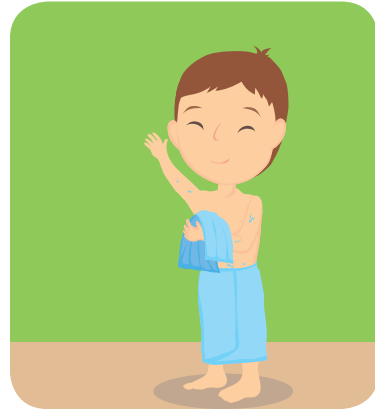
วิธีการแต่งกายด้วยตนเอง

การแต่งกายที่ดี คือ การสวมใส่เสื้อผ้าที่สะอาดและแต่งกายเรียบร้อย ซึ่งจะทำให้ได้รับคำชมจากผู้ที่พบเห็น การแต่งกายที่ดีด้วยตนเองมีวิธีการปฏิบัติดังนี้

๑. อาบน้ำชำระร่างกายให้สะอาด

๒. เช็ดตัวให้แห้งด้วยผ้าเช็ดตัว

๓. สวมชุดชั้นในและเสื้อผ้าให้เรียบร้อย

๔. หวีผมและตรวจสอบความเรียบร้อย

กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้

๑. นักเรียนสังเกตภาพ แล้วช่วยกันจัดกลุ่มเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย

๑)

๒)

๓)

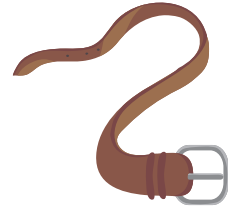
๔)

๕)

๖)

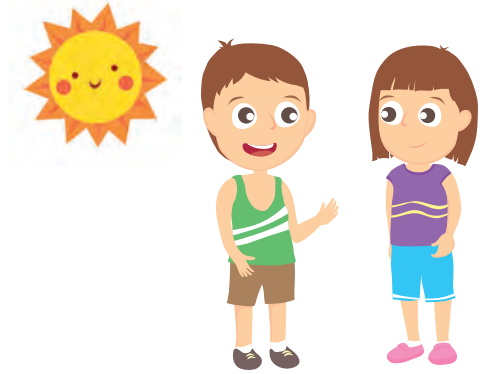
๒. นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย

๓. นักเรียนแบ่งกลุ่ม ส่งตัวแทนกลุ่มออกไปแข่งขันใส่เสื้อ (ครูเตรียมเสื้อไว้เท่ากับจำนวนกลุ่ม) แล้วร่วมกันสรุปวิธีการใส่เสื้อให้รวดเร็วและถูกต้อง

การแต่งกายให้เหมาะสมกับสภาพอากาศ

อากาศในประเทศไทยแบ่งออกเป็น ๓ ฤดู ได้แก่ ฤดูร้อน ฤดูฝน และฤดูหนาว อากาศในแต่ละฤดูจะแตกต่างกัน เราจึงควรเลือกสวมใส่เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายให้เหมาะสมกับสภาพอากาศ ดังนี้

๑. อากาศร้อน ควรเลือกสวมใส่เสื้อผ้าที่มีเนื้อผ้าบาง เสื้อตัวหลวม สวมใส่สบาย เช่น เสื้อคอกลมไม่มีแขนหรือแขนสั้น กางเกงขาสั้น

๒. อากาศในวันที่มีฝนตก ถ้าจำเป็นต้องออกนอกบ้านในขณะที่มีฝนกำลังตกก็ควรสวมใส่เสื้อกันฝนหรือกางร่ม เพื่อป้องกันไม่ให้เสื้อผ้าหรือร่างกายเปียกฝน ซึ่งอาจทำให้ไม่สบายและเป็นไข้หวัดได้

๓. อากาศหนาวหรือเย็นกว่าปกติ ควรสวมใส่เสื้อผ้าที่มีเนื้อผ้าหนาและปกปิดร่างกายให้มากที่สุด เช่น สวมเสื้อแขนยาว กางเกงขายาว สวมเสื้อกันหนาว และอาจใช้ผ้าพันคอ ถุงมือ ถุงเท้า เพื่อช่วยให้ร่างกายอบอุ่นขึ้น

การแต่งกายให้เหมาะสมกับโอกาสและสถานที่

วันหนึ่ง ๆ เราจำเป็นต้องทำกิจกรรมมากมาย การแต่งกายที่เหมาะสมจะช่วยให้ทำกิจกรรมได้สะดวกและเป็นที่ชื่นชมแก่ผู้ที่พบเห็น การเลือกสวมใส่เสื้อผ้าให้เหมาะสมกับโอกาสและสถานที่ที่มีวิธีปฏิบัติดังนี้

๑. การแต่งกายเมื่ออยู่ที่บ้าน ควรเลือกสวมใส่เสื้อผ้าที่มีเนื้อผ้าบาง สวมใส่สบาย ชักทำความสะอาดได้ง่าย เพราะต้องสวมใส่บ่อย ๆ โดยสวมเสื้อยืดและกางเกงขาสั้น เมื่อทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ทำการบ้าน อ่านหนังสือ รดน้ำต้นไม้ เมื่อจะเข้านอนควรสวมใส่เสื้อผ้าหลวม ๆ เนื้อผ้าอ่อนนุ่ม

การแต่งกายเมื่ออยู่ที่บ้าน

ชุดที่ควรสวมใส่
ในขณะออกกำลังกาย

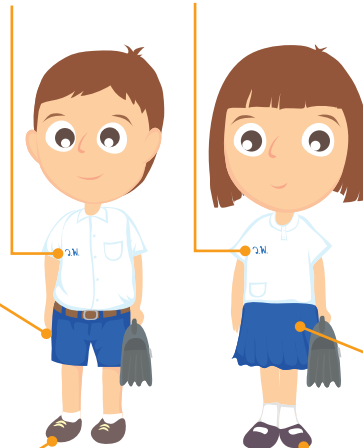
๒. การแต่งกายเมื่อเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย ควรสวมใส่ชุดที่เคลื่อนไหวได้สะดวก ใส่แล้วไม่ร้อน อากาศถ่ายเทได้ดี เช่น เสื้อยืดแขนสั้น กางเกงขาสั้นหรือขายาว (เอวยางยืด) สวมถุงเท้าและรองเท้าผ้าใบ

๓. การแต่งกายเมื่อไปโรงเรียน ควรแต่งกายชุดนักเรียนที่สะอาด เรียบร้อย และถูกต้องตามแบบที่โรงเรียนกำหนด ดังนี้

การแต่งกายของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

สวมใส่เสื้อแขนสั้นสีขาวปกอักษรรย่อชื่อ
โรงเรียนที่หน้าอกเสื้อ

นุ่งกางเกงขาสั้น
สีน้ำเงินหรือสีอื่น
ที่โรงเรียนกำหนด
เก็บชายเสื้อใส่ไว้ใน
กางเกง และคาดเข็มขัด

นุ่งกระโปรงจีบ
สีน้ำเงินยาวคลุมเข่า

สวมถุงเท้าสีขาว
และรองเท้านักเรียน
ให้เรียบร้อย

สวมถุงเท้าสีขาว
และรองเท้านักเรียน
ให้เรียบร้อย

๔. การแต่งกายเมื่อไปเที่ยว ควรเลือกสวมใส่เสื้อผ้าให้เหมาะสมกับสถานที่ที่จะไปเที่ยว ดังนี้

๑) ไปเที่ยวทะเล ควรเลือกสวมใส่เสื้อผ้าแบบสบาย ๆ เช่น เสื้อแบบไม่มีแขน กางเกงขาสั้น สีสันสดใส และควรสวมหมวกเพื่อป้องกันแสงแดด

การแต่งกายเมื่อไปเที่ยวทะเล

การแต่งกายเมื่อไปเที่ยว
สวนสัตว์

๒) ไปเที่ยวสวนสัตว์
ควรเลือกสวมใส่เสื้อผ้าที่
เคลื่อนไหวได้สะดวก เช่น เสื้อยืด
กางเกงขาสั้นหรือขายาว และใส่
รองเท้าที่ไม่คับหรือหลวมเกินไป
เพื่อให้เดินสะดวก

๓) ไปเที่ยวชมสถานที่
สำคัญ เช่น พระบรมมหาราชวัง
วัด ทั้งผู้หญิงและผู้ชายควร
แต่งกาย**สุภาพ** ผู้หญิงนุ่งผ้าถุง
หรือกระโปรง ใส่เสื้อคอปิดมิดชิด
ผู้ชายสวมเสื้อเชิ้ต นุ่งกางเกงแบบ
สุภาพ ใส่ถุงเท้า และรองเท้าให้
เรียบร้อย

การแต่งกายเมื่อไปเที่ยวชม
สถานที่สำคัญ

กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้

๑. นักเรียนบอกเหตุผลว่าการแต่งกายตามภาพ
ที่กำหนดให้เหมาะจะสวมใส่ในฤดูใด เพราะเหตุใด
๒. นักเรียนช่วยกันเสนอแนะวิธีการแต่งกายชุดนักเรียนตาม
ลำดับขั้นตอนที่ถูกต้อง
๓. นักเรียนแบ่งกลุ่ม ร่วมกันระดมความคิดเกี่ยวกับการแต่งกาย
ไปเที่ยวตามสถานที่ต่าง ๆ โดยเลือก ๑ แห่ง แล้วสรุปผล

การดูแลรักษาเสื้อผ้า

เมื่อแต่งกายสะอาดเรียบร้อยดีแล้ว เราจะต้องดูแลรักษาเสื้อผ้าที่สวมใส่ เพื่อให้เสื้อผ้าสะอาด ใช้งานได้นาน และน่าสวมใส่อยู่มาก

การดูแลรักษาเสื้อผ้าขณะสวมใส่

นักเรียนสามารถดูแลรักษาเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายให้สะอาดขณะสวมใส่ได้ โดยปฏิบัติตามดังนี้

๑. ขณะช่วยแม่ทำอาหาร ควรสวมใส่ผ้ากันเปื้อน เพื่อป้องกันไม่ให้เสื้อผ้าสกปรก

การแต่งกาย

ขณะช่วยแม่ทำอาหาร

ขณะรับประทานอาหารควรระวังไม่ให้อาหารหกรดเสื้อผ้า

๒. ขณะรับประทานอาหาร

ควรรับประทานอาหารอย่างระมัดระวังไม่ให้อาหารหกรดเสื้อผ้า และไม่ควรใช้ชามเลียเช็ดปากหรือเช็ดมือ

๓. ขณะเล่น ไม่เล่นในที่ที่มีน้ำขังเฉอะแฉะ ไม่นั่งบนพื้นที่สกปรก ถ้าพื้นหรือเก้าอี้สกปรกควรทำความสะอาดก่อนที่จะนั่ง

ควรเล่นในสนามหญ้าที่แห้ง

ไม่ควรเดินในบริเวณที่มีน้ำขัง

๕. ขณะนั่งเรียนหนังสือ ควรระมัดระวังฝุ่นจากไส้ดินสอหรือฝุ่นยางลบ การใช้สีเทียน สีชอล์ก หรือสีน้ำระบายสีภาพ ควรใช้อย่างระมัดระวัง ไม่นำมาขีดเขียนบนเสื้อผ้า เพราะจะทำให้เสื้อผ้ามีรอยเปื้อนและซักทำความสะอาดยาก

ควรระมัดระวังในการใช้สี

ไม่นั่งบนม้านั่งที่สกปรก

๖. ขณะไปเที่ยวสวนสาธารณะ ก่อนที่จะนั่งลงบนม้านั่งควรสำรวจก่อนว่าม้านั่งสกปรกหรือไม่ ถ้าม้านั่งไม่สะอาดก็ไม่ควรนั่ง และไม่ควรยืนพิงเสาไฟฟ้าหรือเสาในสวนสาธารณะเพราะจะทำให้เสื้อผ้าเปื้อนฝุ่นสกปรก

นอกจากที่กล่าวมาแล้ว เพื่อน ๆ มีวิธีใดบ้างที่จะป้องกันไม่ให้เสื้อผ้าเปื้อน

การดูแลรักษาเสื้อผ้าที่สวมใส่แล้ว

เสื้อผ้าที่สวมใส่แล้วควรปฏิบัติดูแลรักษา ดังนี้

๑. การถอดเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย

ควรถอดเสื้อผ้าด้วยความระมัดระวัง เช่น ค่อย ๆ ปลดกระดุมเสื้อทีละเม็ด เมื่อรู้ดชิปกระโปรงหรือชิปกางเกงต้องค่อย ๆ รูด เพื่อให้ชิปเลื่อนได้สะดวกไม่ติดขัด

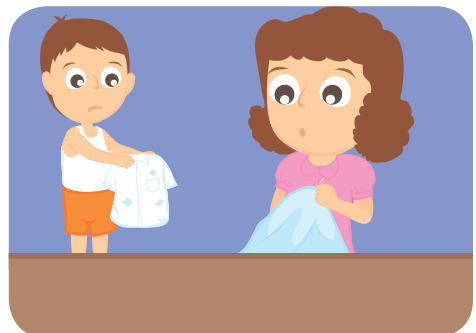

๒. การดูแลรักษาเสื้อผ้า

ถ้ายังไม่นำเสื้อผ้าไปซัก ควรถอดแขวนผึ่งไว้หรือใส่ในตะกร้าโปร่ง ไม่ควรนำเสื้อผ้าไปซุกหมกไว้เพราะจะทำให้ยับขึ้นและขึ้นรา

๓. การซ่อมแซมเสื้อผ้า

ถ้าเสื้อผ้าที่สวมใส่กระดุมหรือตะขอหลุด ชิปแตก หรือฉีกขาด ควรบอกผู้ใหญ่ให้ช่วยซ่อมแซมก่อนที่จะนำไปซัก

สาระน่ารู้

ก่อนนำเสื้อผ้าไปซักทำความสะอาดควรแยกเสื้อผ้าเป็นประเภท เช่น ผ้าขาว ผ้าสี เพื่อป้องกันผ้าสีตกและช่วยประหยัดเวลาในการทำงาน

แหล่งสืบค้นข้อมูล

๑. หนังสือและภาพเกี่ยวกับเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย
๒. เว็บไซต์ต่าง ๆ เช่น เว็บไซต์ของมูลนิธิโครงการสารานุกรมไทยสำหรับเยาวชนฯ <https://www.saranukromthai.or.th> เกี่ยวกับเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย
๓. ผู้ปกครอง สมาชิกในบ้าน และครู
๔. ร้านจำหน่ายเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย

กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้

๑. นักเรียนสังเกตภาพแล้วบอกว่าควรปฏิบัติตามภาพหรือไม่ พร้อมบอกเหตุผลประกอบ

๒. นักเรียนเล่าวิธีการดูแลรักษาเสื้อผ้าของตนเอง แล้วให้เพื่อน ๆ แสดงความคิดเห็นว่าเหมาะสมหรือไม่

ผังมโนทัศน์สรุปเนื้อหาหน่วยการเรียนรู้ที่ ๑

การทำงานเพื่อช่วยเหลือตนเอง

การแต่งกายด้วยตนเอง

การแต่งกายด้วยตนเอง เริ่มด้วยการชำระร่างกายให้สะอาด เช็ดตัวให้แห้ง สวมใส่ชุดชั้นใน เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย และตรวจดูความเรียบร้อยเป็นขั้นตอนสุดท้าย

การแต่งกายควรแต่งกายให้เหมาะสมกับสภาพอากาศ โอกาส และสถานที่ เพื่อให้ทำกิจกรรมได้สะดวกและแลดูสวยงาม

การดูแลรักษาเสื้อผ้า

การดูแลรักษาเสื้อผ้าควรดูแลทั้งขณะสวมใส่และหลังจากที่สวมใส่ทำกิจกรรมต่าง ๆ แล้ว เพื่อให้เสื้อผ้าสะอาด ใช้งานได้นาน และนำสวมใส่อยู่เสมอ

กิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

นักเรียนเลือกเสื้อผ้า ๑ ชุด นำมาแต่งกายด้วยตนเอง และบอกเพื่อน ๆ ว่าจะสวมใส่ไปสถานที่ใด เมื่อไร แล้วให้เพื่อนในห้องช่วยกันแสดงความคิดเห็นว่าเหมาะสมหรือไม่ อย่างไรก็ตามจากนั้นนักเรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้ (ครูเตรียมเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายหลาย ๆ แบบไว้ให้นักเรียนเลือก)

กิจกรรมเสนอแนะ

๑. นักเรียนสำรวจเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายของตนเองว่ามีอะไรบ้าง จะสวมใส่เมื่อไร และใส่ไปที่ใด แล้วบันทึก

๒. นักเรียนบอกวิธีการดูแลรักษาเสื้อผ้าของตนเองในขณะที่เล่นกับเพื่อน ๆ

โครงงาน

นักเรียนเลือกทำโครงงานจากหัวข้อที่กำหนดให้ ๑ เรื่อง หรืออาจทำตามความสนใจ โดยเลือกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่เรียน

หัวข้อโครงงาน

๑. ทำปฏิกินตั้งโต๊ะแสดงภาพการแต่งกาย
๒. วาดภาพเสื้อผ้าหรือเครื่องแต่งกายตามจินตนาการ

การประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ถ้านักเรียนจะไปเที่ยวทะเลกับผู้ปกครอง นักเรียนจะเลือกแต่งกายชุดใด วาดภาพและระบายสีให้สวยงาม

คำถามทบทวน

๑. ยกตัวอย่างงานที่นักเรียนปฏิบัติได้ด้วยตนเองมา ๒ อย่าง
๒. เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายแตกต่างกันอย่างไร
๓. เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายมีประโยชน์ต่อเราอย่างไร
๔. ถ้าต้องการไปออกกำลังกายควรแต่งกายอย่างไร
๕. ในฤดูฝนควรนำของใช้ใดไปโรงเรียนด้วย เพราะอะไร
๖. เพราะเหตุใดจึงต้องดูแลรักษาเสื้อผ้า
๗. เสื้อผ้าที่สวมใส่แล้วควรทำอย่างไร
๘. ถ้าพบว่ากระดุมเสื้อหลุดนักเรียนควรปฏิบัติอย่างไร